

[Tholstrup.]

endnu mere forkert, når det ærede medlem hr. Alfred Jensen siger, at disse 350 mill. kr., som er kommet gennem Marshallpengene, alle skal bruges til investering. Disse penge er aldeles ikke kommet fra Marshallpengene, men fra skatteyderne og ingen andre, for pengene skal ifølge de aftaler, der er truffet, da Marshalllånet blev vedtaget, bruges til afskrivning på gælden i nationalbanken. Hvis man tager penge herfra, er det akkurat de samme penge, som indgår fra skatteyderne på almindelig vis. Det er derfor skatteyderne ene og alene, der skal skrabe disse penge sammen til de erhverv, som man nu ønsker at begunstige.

Man ønsker at begunstige disse erhverv med en kunstig finansiering. Vi talte i fredags om en 2 pct.s finansiering, medens den almindelige rente er 5 eller 6 pct., og her er tale om en 3 pct.s finansiering, altså det halve af den almindelige rente, hvis man skal låne pengene i banken. Det er klart, at en sådan billig måde at få penge på frister til ellers ikke påkrævet og ikke økonomisk begrundet investering, og vi kan også risikere, at foreningerne navnlig i kraft af, at de er mandsstærke, kommer til den samme stat, som har penge i foretagendet, og siger: hvis du vil have renter af dine penge og pengene tilbage, må du sikre os, at der ikke kommer konkur-renter udefra, som ødelægger priserne på dansk frugt. Vi må have toldbeskyttelse og alt hvad dertil hører, ellers får staten ingen penge.

Vi må bort fra det skattesystem, som straffer de flittige og dygtige frugtavlere, der selv tager initiativet og bygger egne frugtlagre, og bort fra, at vi gennem skatteplyndringssystemer tager deres penge og gør det umuligt for dem selv at investere. Der er her det fortvivlede ved det, at vi henter 3 kr., hver gang vi giver 2 ud til disse formål; når der skal bruges hundrede millioner kroner til investering i mejeribrug og frugtavl, og hvad der ellers kan komme, må vi rundt regnet hente halvanden hundrede millioner kroner hos skatteyderne, for en trediedel af pengene går til omkostninger. Det vil sige, at man på den her foreslåede måde bygger frugtlagre for frugtkøbernes penge, således at disse bagefter ikke får råd til at købe den frugt, der ligger i lagrene. Skal vi i dette tilfælde bruge 18 mill. kr. og opkræver 50 pct. mere — det er 27 mill. kr., og det vil sige 27 kr. rundt regnet for hver familie i Danmark —, må hver familie i Danmark nedsætte sine

frugtkøb med 1 kasse æbler, det vil sige, at man til næste år må gøre frugtlagrene dobbelt så store, fordi man ikke kan sælge æblerne, da pengene er brugt til noget andet, nemlig til skat.

Man kunne hjælpe frugtavlerne på anden måde. Man kunne gennemføre det lovforslag, som de radikale fremsatte både i fjor og i forfjor om at give skattefrihed for frugttræerne. Det er en af vejene, men der er også andre veje at gå, f. eks. at lette transporten og mange andre ting for de tyngende skatter, men man kan det ikke på den måde, her er foreslået.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti og den ærede ordfører for de radikale for deres tilslutning til lovforslaget og beklager, at der ikke synes at være så megen forståelse af dette spørgsmåls betydning fra anden side, at man kan gå med til lovforslagets gennemførelse.

Vi ser i denne tid, at prisfaldet begynder at virke, og vi ved sikkert også alle, at i en sådan situation holder de, der skal investere penge i nye anlæg o. lign., sig i nogen grad tilbage. En af de vigtigste begrundelser såvel for dette lovforslag som for det lovforslag om mejerier, vi havde til behandling forleden dag, er, at man, når man anser det, der er tale om, for værende af meget stor betydning for erhvervslivets trivsel, vil lette vilkårene for de pågældende, således at de trods frygt for prisfald alligevel går med til opførelse af bygninger m. m.

Det ærede medlem hr. Heick sagde, at dette lovforslag ikke var nødvendigt; bare man ville undlade at forhindre de pågældende i at få de materialer, de har brug for, skulle det hele nok ordne sig på rigtig måde. Det ærede medlem ville derfor ikke gå ind i en principiel drøftelse af lovforslaget, men ville spørge mig, hvorfor det var foreslået, at der efter dette forslag skulle betales 3 pct. i rente af lånet, hvorimod der kun skulle betales 2 pct. efter lovforslaget om mejeribrugene. Han så deri et bevis for, at det, vi ønskede at få fremmet, var et embedsmandsstyre. Det er mærkeligt, at det ærede medlem kan fremsætte en sådan udtalelse i denne forbindelse, thi renten er jo netop fastsat i de to pågældende love, således at embedsmændene, selvom de aldrig så gerne ville skalte og valte med folks økonomi, som de ønskede, er ganske udelukket derfra, og det er ikke embedsmændene, der har fået denne bestemmelse sat ind. Det ærede medlems påstand er helt ved siden af og vil aldrig kunne komme til